

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 6Tos/147/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011271  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011271.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 2.7.2025, sp. zn. 2PP/30/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7.10.2025 v Trnave, takto

### rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

### odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 2.7.2025, sp. zn. 2PP/30/2025 podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 2T/28/2021 - 129 z 25. mája 2021 vo výmere 2 roky v spojení s uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 2T/28/2021 - 201 z 8. novembra 2023 so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol. (ďalej len „napadnuté uznesenie“)

Po vyhlásení napadnutého uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť a odsúdený si ponechal lehotu.

Podaním odoslaným elektronicky dňa 5.7.2025 prostredníctvom obhajcu JUDr. Andreja Kučeru (ďalej len „obhajca“) odsúdený podal sťažnosť voči napadnutému uzneseniu.

Odsúdený vlastným podaním z 15.8.2025, doručeným okresnému súdu dňa 19.8.2025, odôvodnil podanú sťažnosť, pričom poukázal na skutočnosť, že je vo výkone trestu prvýkrát, z čoho sa veľmi poučil. Chce viesť riadny život, pomáhať rodine, ktorej chýba, pričom sľubuje, že bude dodržiavať zákon a prípadne aj uložené povinnosti. Žiada jeho žiadosti o podmienené prepustenie vyhovieť.

Odsúdený odôvodnil sťažnosť aj prostredníctvom obhajcu podaním z 4.9.2025, kde uviedol, že sa s napadnutým uznesením nestotožňuje. Okresný súd nedostatočne a neprávne posúdil splnenie druhej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného.

Odsúdený si uvedomuje svoje odsúdenie, o čom svedčí aj jeho kladné hodnotenia zo strany ústavu. Odsúdený podľa hodnotenia preukázal za čas výkonu trestu nápravu a úprimnú snahu o polepšenie o čom svedčí aj plnenie stanovených cieľov programu zaobchádzania. K spáchaniu skutku má odsúdený kritický postoj, skutky ľutuje a uvedomuje je protiprávnosť a závažnosť svojho konania a chce vyvinúť všetko úsilie, aby sa svojím správaním nedostal do rozporu so zákonom. Taktiež spĺňa predpoklady, že po podmienenom prepustení povedie riadny život.

Odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu, pričom si je vedomý svojej trestnej aj priestupkovej minulosti. Výkon trestu je pre neho dostatočným ponaučením, aby už protiprávnu činnosť nepáchal. Odsúdený

poukázal na to, že k jeho neosvedčeniu v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia prišlo z dôvodu páchania priestupkov, čím nechce zľahčovať dôvody pre vyslovenie neosvedčenia sa. Všetky priestupky tak boli zohľadnené pri rozhodovaní o jeho neosvedčení. Domnieva sa, že táto skutočnosť, by mu nemala byť na ťarchu pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky. Okresný súd poukázal na to, že odsúdený sa priestupkov dopúšťal aj voči rodinným príslušníkom, čo ho mrzí a rodinným príslušníkom sa vždy ospravedlnil, spory si vyjasnili a urovnali, čoho dôkazom sú listy jeho príbuzných adresované súdu, v ktorých žiadajú jeho prepustenie.

Okresný súd analyzoval jeho protiprávne konanie, pričom poukázal na to, že ako samoživiteľ rodiny sa opakovane dostával do rozporu so zákonom aj mimo Slovenskej republiky. K tomuto odsúdený uviedol, že ho jeho minulosť mrzí a chce viesť riadny život. Možno ukladanie podmiennečných či alternatívnych trestov nebolo pre neho dostatočným výstražným signálom, aby nepáchal trestnú činnosť. Skúsenosť s priamym výkonom trestu však odsúdeného odradila do ďalšej trestnej činnosti. Keďže napriek rodinnému zázemiu a pracovnej činnosti sa odsúdený dopúšťal ďalšej trestnej činnosti, preto okresný súd tieto faktory nevidel ako tie, ktoré by pomohli eliminovať riziko opätovného zlyhania.

Odsúdený poukázal na to, že neexistuje žiadna objektívne overiteľná záruka, že v prípade podmiennečného prepustenia povedie riadny život. Ak okresný súd prognózoval predpoklad nevedenia riadneho života odsúdeným z jeho trestnej minulosti v podstate sa dostáva do bezvýchodiskovej situácie, keďže minulosť spätne nevie zmeniť. Takýto výklad posudzovania druhej materiálnej podmienky je v rozpore s právnou normou. Pokiaľ sa ocitol prvý krát vo výkone trestu, mohla by mu byť poskytnutá šanca viesť riadny život. Odsúdený má za to, že uloženie skúšobnej doby a probačný dohľad budú pre neho dostatočne motivujúce, aby viedol riadny život a vyhýbal sa protiprávnej činnosti.

Odsúdený navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a podmiennečne ho prepustiť z výkonu trestu s uložením skúšobnej doby s primeranými obmedzeniami a povinnosťami.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie dňa 3.9.2025.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku, preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená - odsúdený a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil aj to, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného, jeho obhajcu a prokurátora, vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal ustanovenia Trestného poriadku viažuce sa k príprave a priebehu verejného zasadnutia. Na verejnom zasadnutí okresný súd vyhlásil napadnuté uznesenie, pričom prokurátor sa vzdal práva na podanie sťažnosti a odsúdený si ponechal lehotu, v ktorej následne podal sťažnosť a túto odôvodnil vlastným podaním aj prostredníctvom obhajcu.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody za prečin dňom 5.4.2025, a teda formálnu podmienku splnil.

Prvá materiálna podmienka v podstate znamená, že u odsúdeného prišlo k vnútornej premene - prevýchove vo vzťahu k spoločenským normám, najmä dodržiavaniu právneho poriadku. Možno teda predpokladať, že u odsúdeného nastala taká zmena vnútorného postoja k spoločnosti a právu, ktorá znamená negatívny postoj k páchaniu trestnej činnosti. Toto je možné preukázať plnením programu zaobchádzania, negatívnym postojom k predchádzajúcej trestnej činnosti, výkonom práce počas výkonu trestu, zlepšovaním znalostí a schopností, ktoré zvyšujú zamestnateľnosť, plnením povinností a zákazov odsúdeným a s tým súvisiacou existenciou disciplinárnych odmien a ich početnou prevahou nad disciplinárnymi trestami s prihliadnutím na okolnosti odmien a trestov. To znamená, že rozhodnutie súdu má byť reflexiou celého priebehu výkonu trestu u odsúdeného, jeho pozitívneho vývoja alebo naopak stagnácie a negatívneho vývoja. Zmena vnútorného postoja musí byť skutočná, nielen predstieraná, resp. nesmie byť len následkom automatickej adaptácie na prostredie výkonu trestu. Polepšenie vyžaduje, aby odsúdený skutočne potlačil záporné vlastnosti a sklony, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. V tomto zmysle nie je prejavom skutočnej zmeny ani účelové správanie odsúdeného v súlade s vnútorným poriadkom ústavu na výkon trestu, no bezo zmeny vnútorného hodnotového nastavenia.

Okresný súd z vykonaného dokazovania vyhodnotil, že odsúdený svojim správaním počas celého obdobia doterajšieho výkonu trestu, ktorý vykonáva od 5.4.2024, preukázal polepšenie. Okresný súd tento záver oprel o celkové hodnotenie odsúdeného vo výkone trestu, kde je prvýkrát, pričom mal za to, že sa nie len prispôbil podmienkam výkonu trestu, ale preukázal aj polepšenie tým, že získal dve disciplinárne odmeny, nebol disciplinárne potrestaný, v jeho správaní a vystupovaní nebol zaznamenaný žiadny negatívny poznatok, absolvoval špecializovaný resocializačný a výchovno-vzdelávací program, aktívne sa zapájal do oddielových aktivít, voľný čas využíval zmysluplne, plnil program zaobchádzania, pričom pracovne zaradený nebol zo zdravotných dôvodov, ktoré neboli bližšie špecifikované. Disciplinárnu odmenu mal odsúdený udelenú 11.12.2024 pochvalou za plnenie činností súvisiacich so všeobecným rozvojom a dňa 1.7.2025 formou mimoriadneho povolenia návštevy za rozvoj osobnosti.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti ako aj postoj odsúdeného, sa krajský súd stotožňuje so záverom okresného súdu o tom, že odsúdený spĺňa prvú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie.

Druhá materiálna podmienka znamená, že je pravdepodobné, teda je "nádej", že odsúdený bude v budúcnosti, teda po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život. U odsúdeného musí nastať odklon od páchania trestnej činnosti. Vedenie riadneho života znamená správanie v súlade s právnym poriadkom, čiže vedenie života bez porušovania práva, najmä bez páchania trestných činov alebo aj správnych deliktov.

Krajský súd pripomína, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Treba zdôrazniť fakt, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje žiadny právny nárok. Podmiennečné prepustenie je odôvodnené len vtedy, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, teda, že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej, či priestupkovej minulosti a správanie sa po vykonaní predchádzajúcich trestov, či sankcií.

Krajský súd sa stotožňuje s argumentáciou okresného súdu, že napriek tomu, že nastalo v podmienkach prvého výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného s ohľadom na jeho správanie v izolovaných podmienkach výkonu trestu polepšenie, tak nemožno dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky s poukazom na podrobnú analýzu doterajšieho života odsúdeného pred jeho prvým výkonom trestu, ako aj osobnosť odsúdeného, jeho rodinné a pracovné zázemie.

Analýzou predchádzajúceho života odsúdeného pred jeho nástupom do výkonu trestu dospel aj krajský súd k záveru, že u odsúdeného nie je objektívne možné prognózovať vedenie riadneho života v prípade jeho podmiennečného prepustenia. Odsúdený sa dopúšťal protiprávneho konania od roku 2004, kedy bol prvýkrát odsúdený, potom v roku 2006 bol odsúdený v Poľsku na podmiennečný trest so skúšobnou

dobou, pričom krátko po jej uplynutí sa opakovane dopustil protiprávneho konania v roku 2008, vo vzťahu ku ktorej trestnej činnosti sa osvedčil v roku 2012. Už v roku 2014 sa odsúdený dopustil podvodného konania v Poľsku, za čo bol odsúdený v roku 2015 na podmienený trest odňatia slobody s 3 ročnou skúšobnou dobou plynúcou od 9.8.2015, napriek tomu bol odsúdený v roku 2016 uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví Okresným súdom Levice a bol mu uložený podmienený trest so skúšobnou dobou do 3.4.2018. Skutku, vo vzťahu ku ktorému si odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, sa odsúdený dopustil v období od novembra 2019 do februára 2020, teda krátko po uplynutí skúšobnej doby predchádzajúcich odsúdení, napriek tomu mu však bol ukladaný podmienený trest odňatia slobody, kde pre osvedčenie sa v 2 ročnej skúšobnej dobe, mal odsúdený preukázať vedenie riadneho života, čo sa však nestalo, keďže bol odsúdenému výkon tohto trestu nariadený. Odsúdený síce uviedol, že k nariadeniu výkonu tohto trestu prišlo z dôvodu opakovaných priestupkových previnení, ale z registra trestov odsúdeného vyplýva aj to, že odsúdený sa v uloženej skúšobnej dobe v decembri 2022 dopustil aj protiprávneho konania vo forme trestného činu, za ktorý bol odsúdený v Českej republike Okresným súdom Strakonice v roku 2023. Okrem spomenutých odsúdení z registra trestov vyplýva aj odsúdenie v Poľsku z decembra 2021 za podvodné konania, kde bol odsúdenému taktiež ukladaný podmienený trest odňatia slobody s 3 ročnou skúšobnou dobou. Z tohto podrobného prehľadu správania sa odsúdeného medzi jednotlivými predchádzajúcimi odsúdeniami je zrejmé, že žiadny z uložených trestov nevedol k tomu, aby po jeho vykonaní odsúdený viedol riadny život. Naopak odsúdený v krátkych časových intervaloch po vykonaní predchádzajúcich trestov sa opätovne dopustil protiprávneho konania v podobe trestného činu, resp. tohto konania sa dopustil aj v rámci plynúcej skúšobnej doby, čo však nebolo správne súdmi zohľadnené pri ukladaní trestov.

Odsúdený síce poukázal na skutočnosť, že je vo výkone trestu odňatia slobody prvý krát, avšak k tomuto treba uviesť, že to bolo len z dôvodu nedôsledného ukladania trestov súdmi v rámci troch krajín, keďže spáchal trestné činy v skúšobnej dobe odsúdenia v inom štáte. Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdenému nebolo opakovane prihliadnuté na to, že sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia plynúceho v inom členskom štáte Európskej únie.

U odsúdeného nemožno opomenúť ani okolnosť, že od októbra 2020 do marca 2024 sa dopustil až 13 priestupkov, nie len na úseku dopravy, ale aj priestupkov proti majetku a priestupkov vo forme hrubého správania voči najbližším príbuzným ako rodičom, súrodencom a dcére. K argumentu odsúdeného, že spáchané priestupky mu boli zohľadnené pri nariadení výkonu aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody, krajský súd uvádza, že v konaní o neosvedčení sa prihliadalo len na priestupky spáchané v skúšobnej dobe, teda od 11.6.2021 do 11.6.2023, avšak odsúdený sa priestupkov dopúšťal aj mimo tohto obdobia a pomerne frekventovane, čo taktiež nesvedčí v prospech odsúdeného k možnému predpokladu vedenia riadneho života v prípade jeho podmieneného prepustenia.

Pokiaľ ide o predchádzajúci spôsob života odsúdeného, tak je zrejmé, že hoci odsúdený podľa jeho vyjadrenia pracoval, tak si prostriedky na svoje živobytie zabezpečoval i majetkovou trestnou činnosťou formou podvodného konania. Tiež sa správal agresívne, keďže bol odsúdený za ublíženie na zdraví a opakovanie priestupkovo postihnutý za hrubé správanie.

Odsúdený verbalizoval, že v prípade podmieneného prepustenia sa vráti k rodine, s ktorou aj počas výkonu trestu udržiaval kontakt, a vzťah s ktorou hodnotí ako veľmi dobrý a funkčný, čomu však nezodpovedajú skutočnosti, že odsúdený bol uznaný za vinného za ohrozenie mravnej výchovy školopovinnnej dcéry, a opakovane bol priestupkovo postihnutý za hrubé správanie voči rodičom, súrodencom a dcére. S ohľadom na tieto skutočnosti ani návrat odsúdeného do rodinného prostredia nezaručuje stabilné a funkčné zázemie pre predpoklad vedenia riadneho života.

Odsúdený bližšie nešpecifikoval ani zdroj jeho príjmu v prípade podmieneného prepustenia. Z hodnotenia odsúdeného počas výkonu vyplýva, že sa živil predajom tovaru vyvázaným do Poľska, až do obdobia pandémie Covid, potom bol dva mesiace zamestnaný a následne sa živil príležitostnými brigádami, až sa vrátil k predaju tovaru vyvázaného do Poľska. Odsúdený pritom vo výkone trestu zo zdravotných dôvodov nebol zamestnaný. Vzhľadom na skutočnosť, že sa odsúdený v minulosti dopúšťal aj majetkovej trestnej činnosti, a to opakovane aj v Poľsku, bez preukázania zdroja príjmu odsúdeným v prípade jeho podmieneného prepustenia, nebolo možné ani predpokladať, že by viedol riadny pracovný život bez porušovania právnych predpisov.

Aj riaditeľ ÚVTOS vyhodnotil resocializačnú prognózu odsúdeného ako menej priaznivú na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Prísnejší náhľad na recidivujúceho odsúdeného pri posudzovaní prognózy „či od neho možno očakávať na slobode riadny život“ je namieste. Na základe uvedeného možno konštatovať, že riziko recidívy je u odsúdeného s ohľadom na tieto faktory stále privysoké.

Nateraz s ohľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti nemožno dôvodne predpokladať vedenie riadneho života odsúdeným v prípade jeho podmiennečného prepustenia.

K argumentu odsúdeného, že jeho trestnú a priestupkovú minulosť nezmení, treba uviesť, že súd neprihliadol len na počet predchádzajúcich odsúdení, či priestupkových postihnutí odsúdeného pri prognóze možného vedenia riadneho života, ale podstatnou okolnosťou bol charakter protiprávneho konania, jeho frekvencia a nedodržavanie právnych predpisov ani počas skúšobnej doby. Odsúdený by mohol dlhodobým pobytom na slobode bez porušovania právnych predpisov preukázať, že neskoršie zlyhanie je len ojedinelým vybočením z riadneho života, ale o takúto situáciu v prípade odsúdeného nešlo, na čo krajský súd poukázal podrobným rozpisom správania sa odsúdeného na slobode medzi jednotlivými odsúdeniami.

Na uvedené závery nemá vplyv subjektívny názor odsúdeného, že spĺňa všetky podmienky na podmiennečné prepustenie. K tomu názoru odsúdeného krajský súd uvádza, že na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený nesplnil druhú materiálnu podmienku, a preto okresný súd správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.